1875. VII. évfolyam. 143. szám. Hétfő, julius 26.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden küldemény:
Főpiacz, Vécsey-ház földszint
a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A debreczeni, hajdu-böszörményi és székelyhid-kerületi „függetlenségi párt“ közlönye.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Az eke szarvától.

I.

Azon szép remény, melylyel a gazda közönséget e folyó év nyarának kezdete biztatá, mint egy kaczér hölgynek szokása, c s a l f á n a k bizonyitá be magát.

Az ország határán, nagyon sok helyen s vidékünkön is, a jég duló csapásai alatt összezuzott vetéstáblákat szemlélhetni, melyek a munkás kéz kevés voltán felcsigázott napszám miatt nem érdemesek a letarolásra.

Más helyt, ha jégeső nem hullt is alá a felhők haragos kebeléből, az épületek tetejét, sőt néhol falát is ledöntő, erős élőfákat töveiből kicsavaró vihar a legszebb vetéseket, minőket rég látánk, összetörte s megdöntötte annyira, hogy a szemek teljesen többé ki nem fejlődhettek, és a bizonyosnak látszó bőtermés helyett nagyon jó lesz, ha egy fél termésnek lehet birtokába jutni.

A buzákra általános a panasz, mert még tejlődése korszakában megszoritotta a roppant hőség és forróság.

A repczéket a mindenfelől reá özönlő férgek s rovarok milliárdja még virágában megsemmisitette, s ha valahol kivételesen megmaradott is, fél vagy még annál is kevesebb termést adott.

A tengeri vetemény az, mely, ahol a jég nagyon meg nem törte, még eddig lehetős szépnek mondható.

Ezen elősorolt szomoru körülményeket, — melyekben az a legfájdalmasabb: hogy igazak, — még gonoszabbá teszi azon fegyveres béke, mely a gazdászat teréről a leghasználhatóbb, és legelevenebb munkás kezeket, a haza ifjuságát oly nagy mérvben elvonja, — hogy: ha vasárnap az általuk kimondott munka dijért össze nem fogdostatnak bizonyos munka erők, a hét folyamán aztán lámpával is hiába keressük. Ez okozza azt, hogy még a takarás javában folyik, a helyett, hogy már a nyomtatásnak is derekán kellene járni, s ha majd a gazdaközönség részben hozzájutand földének terméséhez: a roppant kiadások fedezése végett kénytelen lesz azzal tömegesen a piaczra nyomulni, s kereslet hiánya miatt vagy hitvány fél áron válik meg tőle, vagy pedig ott reked vele a piaczon.

Előttünk fekszik pedig a n. m. p. ü. miniszter urnak az adók behajtása tárgyában a hatóságokhoz menesztett rendelete, melyből meggyőződhetünk ugyan arról, miszerint a miniszter ur teljes erővel és igyekezettel fogja az adókat behajtani, sőt az adóbehajtás lehetőségének kivitelére ujabb módok feltalálását is igéri; továbbá jutalmat fog osztani annak, ki magát hivatalos minőségében az adóbehajtás nemes müvészetében kitünteti. Majd azt gondoltuk, hogy valami hasznos gazdasági gépkereskedelmi szökkentyü, vagy az ipar gyors előhaladását czélzó müre tüz ő méltósága dijakat. — És sajnosan emeli ki, hogy az adók lanyhán folynak be, s e sajnos körülménynek okát abban találja, hogy a törvényhatóságok a pénzügyi közegeket az adóvégrehajtásnál kellő erélylyel nem támogatták.

Szabadjon azonban nekünk csudálkozásunkat kifejeznünk a felett, hogy ámbár a kormány óriás többséggel látszik a választások után rendelkezni, melynek tagjai az ugynevezett szabadelvü polgárok, legszorosabb polgári kötelességüknek kell hogy ismerjék, mintegy ostromállapotban tartani az adóhivatalokat, mindegyik megakarván előzni a másikat a fizetések minél gyorsabb teljesitésében.

Legalább mi független elvüek érezzük, hogy pártunkból alakult kormányunkat, ha utólsó filléreinkről volna is szó, ha két karunk elszakadna is, a haza érdekében erkölcsi és anyagi tekintetben támogatni, a leghazafiasabb kötelességüknek tartanók. — És mégis a p. ü. miniszter ő n. méltósága oly szigoru rendelést bocsát közre, mintha valamely ellenséges, igába kényszeritett tartomány megsarczoltatása forogna kérdésben.

Ha az eddigi adóvégrehajtásokat lanyháknak nevezi a miniszter ur, ugy egyelőre fogalmat sem tudunk magunknak alkotni a jövő adóbehajtás mikéntjéről, ha csak a Fuggerek és Fortunátus Imrék korszakát nem teremti vissza a megrémült képzelet?!

Nem képzelünk, mert nem tudunk képzelni, olyan magyar polgárt, a ki ha tehetségében áll, ne igyekeznék adóját befizetni, melyet akármikép okoskodjék is valaki, a jelen körülmények közt törvény által kiszabottnak és igy mulhatatlanul befizetendőknek kell tartania, és hogy magyar ember, de igazi ám, ha tehetségében állana, meg ne akadályozná azt, hogy háza szentélyébe, — mely a magyar által mintegy templomias kegyelettel tiszteltetett, — a Mitterek, Müllerek és Máyerek be ne léphessenek, s melyet anyjának méhéből hozott nemes erkölcsénél fogva, minden külbehatástól — hogy ugy szóljak — szüzies szeméremmel óltalmazott, melynek küszöbét hajdan átlépni még a törvényes közegnek is tilos volt.

Nem a végrehajtók lanyhaságában, hanem a hol gyökerezik, ott méltóztassék a magas kormány keresni a bajt. Óh! ezekben az urakban szörnyü erély létezik, mert hiszen szemtanui vagyunk naponta az adó végett eladott, még pedig a végrehajtási költséget alig fedező áron eladatott végső vagyonoknak, minők a párna és a paplan. Láttuk eladatni a szekeresnek szekerét és lovát, a földmivesnek iga-vonó barmát, mely által ezentulra fizetésképtelenné lettek téve a további adóra nézve.

Legfőbb oka a fizetésképtelenségnek az, hogy nincs pénzforgalom az országban.

Tiszai Dániel.

— **Csongrádon** Csatár Zsigmond függetlenségi párti választatott képviselővé.

— **Szombaton** kezdődtek a miniszteri tanácskozások azon ügyeket illetőleg, melyek egyrészt az Ausztriával folyamatban levő tárgyalásokat, másrészt az országgyülés elé terjesztendő javaslatokat illetik.

— **A közjegyzői intézmény** f. évi aug. 1-ső napján lép életbe. A kinevezett váltójegyzők eddigi hatáskörüket továbbra is megtartják, ujak azonban már ki nem nevezhetők.

— **Mazuranics Iván** horváth bán a fővárosba érkezett s a miniszterelnökkel azon ügyek felett tanácskozott, melyek a megnyitandó horváth tartománygyülés elé fognak terjesztetni.

— **A jövő delegatiók** összeülésének ideje az utolsó bécsi miniszteri értekezleten szept. 20-kára határoztatott.

Szinház.*)

A budapesti népszinmüi társulat utolsó előadásául e hó 22-én adatott a „S z ö k ö t t k a t o n a ;“ eredeti népszinmü három szakaszban, irta Szigligeti.

Ez volt az élvek és gyönyörök utolsó estéje; ekkor bucsuztak el tőlünk a kedves vendégmüvészek, elbucsuztak, de emlékök megmarad nálunk nagyon sokáig.

Van-e valami édesebb az ember életében a jó emléknél? hiszen ha a rokonszenv, jó barátság és édes emlékek nem léteznének: mi füzné össze az embereket a társadalomban? még az élet legszomorubb napjaiban is, nem-e a mult emlékei azok, mikre, ha visszagondolunk, a sziv sebeinek sajgása enyhébb lesz, mert az édes emlékek megédesitik a fájdalmat.

A müvészet csarnoka ez alkalommal teljesen megtelt nézőkkel; igyekezett mindenki kedves vendégeinket meg egyszer látni és hallani, hallani az elandalitó édes hangokat. Ez volt a dal vége, még hallani véljük most is ezüst csengésü csattogásait a csalogánynak, bár ha azok már elhangzottak, elmultak.

Nagyszerü a varázs hatása, csoda-e, ha bibontakozni is alig vagyunk képesek alóla; vissza-vissza képzeljük magunkat az édes valóságba, mely eltünt szemeink elől, mint az álomkép.

Első szakasz: Katonafogdosás. A t. olvasó közönség ismerheti e képet jól, de a kép alakjait igy személyesitve már régen, nagyon régen nem láttuk; az anya, ki k e d v e n c z elkényeztetett fiáért feláldozza a másik fiát, és feláldoz ezáltal egy hü leányzót, ki szeretőjében, midőn ezt katonának vivék, — mindenét, egész boldogságát elveszteni látta.

B l a h á n é és T a m á s s y, e két müvész adott életet a képnek, mely megragadó volt.

Második szakasz: A siralomház. Az elitélt katona, ki pár órával halála előtt levelet irat haza kedveséhez, „irja meg Julcsának, hogy feloldom esküje alól, hadd legyen legalább ő boldog . . .“ stb. stb. — Óh mily óriási itt a fájdalom, mely a halállal küzdő szivében dul, és mily hü kifejezője volt annak T a m á s s y! E második kép már nemcsak megragadó, de hatásteljes is volt.

Harmadik szakasz: Zrinyi-kávéház. A ki a fővárosban hajdanában megfordult ezen, felette ismeretes helyen, az bizonyára ráismert a hüen utánzott alakokra, humoros jelenetekre, melyek gyakran megnevettették a közönséget.

Megemlitendők különösen még Császárné, Vizvári, Benedek, Komáromi Mari, Eőri, Komáromi, Vincze stb., kik a szó szoros értelmében a legszabatosabban, a leghelyesebb felfogással játszottak.

A közönség nem volt fukar a tapsokban és éljenekben, melyek által kifejezést adott a müvészek iránti elismerésének.

A függöny legördült, s ridegen elzárt azoktól, kiket oly igen szerettünk volna még ha körünkben maradtak volna. De hivatásuk menni készteté a müvészeket, — és ők elmentek.

Isten hozzátok hát! a veletek töltött kor édes emlékei keblünkbe zár titeket örökké!

*) Térhiány miatt utóbbi számunkból kimaradt.

— *A magyar fővárosból.* **A gyalogversenyzők** megindultak Balatonfüredre. — A nyertes nevét közelebb hozni fogjuk. **Vasárnap** a kertészutczában ismeretlen tettesek egy házat d. e. 11 órakor kiraboltak. Gyönyörü az a budapesti rendőrség! **Két budapesti** nőt szomszédjuk perbe fogott, mivel kutyáját és macskáját megsütötték s megették. Les miserables! **Az országos** nőképző-egylet a megürült igazgatói állomásra pályázatot hirdetett. — **A fővárosnak** adóhátránya 5.104,497 frt! A vizkárosultak javára sorsjáték fog rendeztetni 150,000 sorsjegy kibocsátásával. Egy sorsjegy ára 50 kr. **A fővárosban** eddig 3 choleraeset fordult elő.

Karczolatok.

A legutóbbi napok a „hivatalos botrány“ szomoru napjai voltak.

Láttuk Baranyi Géza biharmegyei csendbiztos garázdálkodásait a korcsmában. Láttuk H. Fekete Péter szoboszlói segédjegyző lövését éjnek idején a gyógyszerészsegédre. Szomoruan kell ide soroznunk a debreczeni alkapitány Jeney István ismeretes eljárását egy vendég müvészünkkel szemben.

S mind-e botrány azzal tetéztetik, hogy az illetők — m é g f o l y v á s t h i v a t a l a i k b a n v a n n a k.

*

Baranyi Géza csendháboritó eljárása alól áll minden kritikán.

Müvelt embernek hittük az illetőt.

Sajnálattal — csalatkoztunk.

*

H. Fekete Péter ellen olyan a vád, hogy bámulnunk kell azon, mikép türhet ily embert még mindig a város kebelében.

Száz ember közül 99 van, a ki ama hivatalt jobban betölti, — mint a nevezett egyén.

Ugy talán erényül róvják fel az érdemes ifjunak ama lövési kisérletet is?!

*

Őszinte bocsánatot kell kérnünk Jeney Istvántól, hogy egy napon emlitjük Fekete Péterrel, de ne a személy iránti tiszteletlenségnek, hanem a „hivatalos botrány“ ideje véletlen összeesésének tulajdonitsa.

A lapok már elhallgattak az ő ügyével. De mi kötelességünknek ismerjük, hogy tisztázzuk az eszméket.

Nem a Jeney és Eőry személyéről van itt szó. Az a kérdés: Debreczen város hatóságának egyik közege mikép bánhatik ugy el a nemzeti szinház egyik első rendü tagjával, a ki nekünk vendégünk?

Itt a lakosság közérzülete van megsértve. S ha e vétség büntetlenül hagyatnék: e közérzület kettős bántalmat szenvedne.

Ez pedig előbb-utóbb tud magának elégtételt venni.

*

A Jeney István által e részben kibocsátott „hivatalos nyilatkozat“ önérzetet nélkülöző hangja ledönt minden erősitett érvet, a mit alkapitány ur mellett e tekintetben bárki felhozni akarna.

E „hivatalos“ mentegetés elég nekünk arra, hogy kimondjuk itéletünket, mikép a h a t ó s á g i k e r e t b e n o l y m ü v e l e t l e n s i n h u m á n u s e l j á r á s t t a n u s i t ó k ö z e g e g y á t a l á b a n m e g n e m f é r h e t.

Azt nem is akarjuk felhozni, hogy másutt a vizsgálat alatt álló tisztviselő oda hagyja állását, — mig a vizsgálat eredménye ki nem hirdettetik.

Ne mismásoljuk a dolgot. A ki bünös bünhödjék. S ezzel a társadalmi illem szerint a dolognak — vége lesz. Ha pedig a megbüntetett tettet az illetőnek valaha valaki még szemére hányná, mi volnánk az elsők, a kik védői közt ott lennénk.

De — igazságot kérünk!

*

Tisztelt laptársunk, a „D. E.“ e lapok szerkesztőségének személyét kegyeskedik tolla hegyére venni azon alkalomból, midőn szinmüvészvendégeinket kikisérte.

Feltünt neki nemcsak a talyiga, hanem az is, hogy a távozó vendégek a „Debreczen“ szerkesztőjét sziveskedtek megkinálni borral, s ez el is fogadá, és ivott velők.

Nem tehetünk róla. Őszintén sajnáljuk, hogy a „D. E.“ jelenlevő szerkesztőségi személyzetét is — n e m méltóztattak megkinálni.

Vidék.

— A „Debreczen“ levelezése. —

H a l m i, jul. 24.

Furcsa fogalma lehet a mi szeretett s még máig is körünkben hagyatott állomási főnökünknek a jogos és jogtalan felől; mult napokban egy tekintélyes uri embert kötelességéhez mért n — a falak mellől — ugy lepiszkolt, hogy az illető minden ereje megfeszitése mellett sem volt képes viszonyozni a bár megérdemelt stilt, s mégis őkigyelmének állott feljebb s sértett büszkeségében jónak látta panaszt emelni az ellen, — ki müveltségénél fogva elnéző lett főnökünk iránt.

Kiváncsiak vagyunk a panasz pontjaira, különösen pedig arra, hogy fog-e még ily dolog többször is ismételtetni a közönség méltó bántalmára s boszankodására?!

U g o c s a y.

— *Vidéki hirek.* — **Örömmel huzzuk** vissza lapunk 140-ik számában megjelent azon közleményünket, hogy Béllben (Biharm.) a templomot a villám elhamvasztotta volna, ottani tudósitónk szerint a templomnak semmi baja nincs. Hála Istennek! **Uj-Létán** a jég egy Fodor Mihály nevü szántóvetőt agyonvert. **Szeberényi** Lajos boldogult pozsonyi tanár helyére Zelenka Pál választatott meg. — **Brassó** vidéken 3775 czigány van. **A karczagi** börtönből hat fegyencz szökött meg. — **A medvék** Ungmegyében irtózatos kárt csinálnak a gulyákban **A biharm.** orvos-egylet aug. 1-én szakgyülést tart. **N.-Kállóban** kisdedóvót szándékoznak felállitani. **Máramarosm.** rablóbanda ütött tanyát. Eddigelé már több rablást vittek véghez. — **Ugron Gábor** sajtópere folyó hó 27-én lesz.

Válasz Fráter Béla urnak.

S z é k e l y h i d, jul. hó.

Reszkess Fráter párt, mert végórád közelg, megkondult a vészharang Fráter Béla személyében, ki szolgabirói tekintélyét segitségül véve, mulhatatlanul kikorbácsol a székelyhidi választókerületből — egész Biharvármegyéből, mert születni, lételedről jelt adni s végre, mert Fráter Béla nélkül Fráter párt mertél lenni; reszkess vakmerő; te fekete agyu, te kificzamodott eszü paraszt, te ki még irni, olvasni sem tudsz, te mersz egy nagy ur ellen, ki csak finom körökben mozog, fellépni? hisz neked, ha ütnek, türni s ha szidnak, türelmesen hallgatni kell, mert igy akarja ezt Fráter Béla, a te szolgabirád.

Düh és bosszutól tajtékzó czikkét válasz nélkül hagytam volna, ha önnek, vagy saját nagy uri stilusa szerint **magának** némi felvilágositást adni nem akarnék. Kezdjük az elején:

Ön nagy reményü férfiu, szemünkre veti, hogy akadt köztünk is valaki, a ki egy ember által az egész pártot sárba tiporni nem engedi; higyje el, nem feltünési viszketeg, hanem egyedül a párt érdeke kivánta, hogy életjelt adjak magunkról, mert ha feltünni óhajtottam volna, ugy nevem is czikkem alá irom, s miután ezt nem tevém, állitásom igazolva van; de miként magyarázza ön meg azt, hogy először minden ok nélkül felszólalt, s most másodszor, hogy nevét oda bigyeszté azon czikk alá, a mely tanuskodik mindenről, csak arról

---

A „DEBRECZEN“ tárczája.

A SORS KEZE.

— Eredeti elbeszélés —

IRTA: GRÜNVALD JÓZSEF.

III-dik közlemény.

A fürdőben.

(Folytatás.)

Reggeli kilencz óra volt midőn másnap felébredtem. A nap biborszinü sugarai keresztül hatottak ablakom függönyein, s a padló szőnyegeken megtörtek. Felkeltem s kinyitottam az ablakot.

Künn nagyszerü kép tárult fel előttem, a zivataros éj után gyönyörü nap viradt fel. Közel s távolban a természet virító szépsége ragadta el a szemlélőt, s egy tündérvilágban hitte magát a földi halandó ha körültekintett.

Eszmélni kezdtem, összeszedtem gondolataimat, s az elmult éjjel történteket csak egy sötét álomnak hittem. De végre is meggyőződtem, hogy az nem álom, hanem valóság volt; hiszen olyan jól emlékeztem mindenre, aztán meg itt vannak szőnyegemen az ügyvédnek sáros lábnyomai.

Kopogtattak ajtómon, alig volt időm, — hogy a köntöst magamra vegyem, midőn az ajtó megnyilt s a fürdő szolga levéllel kezében lépett be szobámba.

— E levél ma reggel érkezett uraságod számára, — szólt, s én gyorsan bontottam azt fel.

— Hm . . . különös . . . nagybátyám azonnali hazatérésre kér . . . vajjon mi történhetett otthon, hogy haza hivnak, kérdém önmagamtól, s igyekeztem a rejtély kulcsát a sorok közt megtalálni, de hasztalan.

A szolga még mindig ott ált, dörzsölte kezeit s ugy vettem észre, mintha mondani akarna valamit; de mit törődtem én bárkivel is, az én gondolatom most csak otthon, az édes otthonnál voltak.

— József, szóltam a szolgához, rendeljen számomra kocsit a vaspályához, de gyorsan, mert még a délben indulandó vonattal elakarok utazni.

— Nincs szükség fuvarosért menni, felelt József, van épen egy itt, ki az éjjel azt a szerencsétlen asszonyt hozta ide, az majd elviszi uraságodat a vaspályához.

— Minő szerencsétlen asszonyról beszélsz József?

— Hát nem tetszik tudni, hogy az éjjel itt mi történt, pedig olyan lárma volt, hogy csaknem minden vendégünk felébredt reá.

— Mitsem hallottam József.

— Különös, nagyon különös, tehát majd elbeszélem.

Mig József elbeszéléséhez hozzá fogott, azalatt én pipára töltve leheveredtem a pamlagra s bodor füstöket ereszgetve ismét gondolkozni kezdtem azon a különös eseményen, melynek lefolyásánál én is részt vettem.

— A harmadik szám alatt, kezdé József — egy ügyvéd neje lakott a közeli városból; környezete csupán egy szobaleányból állott, ki leginkább kis gyermekével volt elfoglalva. Tegnap este az asszony és szobaleánya kocsira ülve, valószinüleg valami légyottra indultak — miután a kis gyermeket elaltatták s ágyba fektették. Sőt azon körülményből, hogy a kulcsot az ajtóban hagyták, azt is lehet következtetni, hogy a légyottra kitüzött hely nem lehetett távol, ámbár a fuvaros azt vallotta ma, hogy ő az urnőt férje lakására vitte. No de azt tudni lehet, hogy az ilyen kocsisféle embereket jól megszokták fizetni, hogy a titkot el ne árulja. Az egész dologban azonban, csupán az a különös, mig az asszony oda volt, azalatt valaki belopódzott szobájába s gyermekét elvitte. Uram, nincs arról fogalma önnek, minő sirást, rivást vitt végbe a szegény anya, midőn éjfél után két órakor hazatért s gyermeke ágyát üresen találta. Én mint jó keresztyénhez illik erkölcsös ember vagyok, s szeretem, ha a bün hamar megtalálja büntetését, de tessék elhinni, hogy sirtam, midőn láttam a szerencsétlen nő óriási fájdalmát, mely csaknem megrabolta őt eszméletétől, s mondhatni, hogy őrjöngő állapotba esett, ugy hogy az iszonyu sikoltozásokra felébredtek a vendégek is, s csudájára szaladtak. A boldogtalant aztán ma reggel szállitották haza férjéhez.

— Nagyon különös történet ez József, feleltem egykedvüleg, hogy végét szakitsam az elbeszélésnek, melynek folytatását már tudtam, s sokkal inkább szerettem volna már utban lenni hazafelé.

Azonban kérem lásson utánna, hogy a kocsi mielőbb előálljon, én is hozzáfogok az öltözködéshez.

József eltávozott, s én mig málháimat rendeztem elgondolkoztam hosszan az élet tévedésein, hogy a házi tüzhely boldogságát, milyen könnyen megzavarhatja, megsemmisitheti a legkisebb félreértés.

Két óra mulva már vasuti kocsin ültem, mely szélsebességgel szállitott kedves otthonom, szülőföldem felé. Igyekeztem fejemből kiverni a fürdőben átélt eseményt, s midőn haza érkeztem, rokonaim körében ismét a régi ember voltam, s üzleti foglalatosságom csak nagy ritkán engedett visszaemlékeznem a fürdői történetre.

A tébolydában.

A fentebb elbeszélt esemény óta két év mult el, üzleti ügyekben a fővárosba kellett utaznom. Egy orvosnál, nagybátyám egy régi ismerősénél volt rendes kiszálló helyem valahányszor Pestre utaztam; mint mindig, ugy most is a legnagyobb előzékenységgel fogadtak, maga az orvos különben távoli rokonom is volt. Dolgaimat még az első napon rendeztem el, s még két napig szándékoztam ott maradni egy kis szórakozás végett. Ugyanazon napon házigazdámnak a tébolydába, orvosi tanácsülésre kellett menni, e végből felszólitott, nem volnék-e hajlandó vele tartani; készséggel engedtem a felszólitásnak, mivel már régi vágyam volt egy ily intézetet megtekinteni. Utközben az orvos elbeszélte, hogy mai gyülésük felette fontos lesz, mert egy oly elmebeteg felett fognak tanácskozni, kinél két évi gyógykezelés mitsem használt s betegsége csaknem minden két hétben oly változást vesz fel, minőt eddig még egy betegen sem észleltek.

A dolog különben, — folytatá az orvos, — a milyen szomoru, ép oly érdekes, mert az elmebetegnő, hol fejedelemnek, hol fejedelemnőnek képzeli magát, leggyakrabban azonban férjével czivakodik, kit szerelmi légyottou kapott.

(Folyt. köv.)

nem, hogy ön az oly nagyon hangsulyozott nagy uri társaságban forog; bárminek magyarázza is ön ezt, én — az ön Dózsája — feltünési viszketegnek nevezem.

Ha nevét nyomatásban látni akarta, ugy czélját csakugyan elérte. Ön engem továbbá Kovács Miska fajtának nevez! t. ur, én Kovács Miskát közelebbről nem ismerem, de feltéve, hogy csakugyan oly kivető egyéniség, mi jogositja önt fel arra, hogy egy egész pártot róla nevezzen, vagy azt képzeli ön, hogy a szabadelvü párt tagjai, mind hibátlanok, mind tiszták; nagyon téved, mert ha csak kissé körültekint, meggyőződhetik arról, hogy azon Kovács Miskánál, a ki önnek oly nagy szálka szemében, még rosszabb jellemü, s kevesebb képzettségü egyének találtatnak, mint nálunk s reményelve azt, hogy ily körültekintés után az ily fajta egyének létét kétségbe vonni nem fogja, kérdem önt, hogyan tetszenék önnek a nagy uri körökben mozgó egyéniségnek az, ha önt oly fajtának nevezném, csupán azért, mert egy párthoz tartoznak? Lássa édes ur, a kis Dózsa nem igy gondolkodik, mert tudja, hogy egy egyénnek rakonczátlansága miatt az egész pártot kárhoztatni nem lehet, ha tehát azon körben, a melyben ön van nagy hazafi, ily modorban társalognak, ugy én nagyon örülök, hogy mindeddig oda be nem juthattam.

Most következik feljajdulásának non plusultrája. Ön azt mondja, hogy nem hivatalt hajhász; megengedem, de azt csak nem hiteti el velem, hogy azért, mert önt egyszer, másszor megválasztják, hogy ön azután a hivatal után nem jár, hogy önnek az a hivatal nem kell, vagy végre, hogy ön ezt megtartani nem igyekszik, mert az által, hogy megválasztják, bebizonyitva nincs, hogy önnek hivatal nem kell, vagy azt akarja elhitetni velünk, hogy önnek könyörögnek, hogy ezen, vagy azon állást foglalja el, vagy pláne rá erőszakolják?

Ily állitások és czikkemre tett czáfolatok után kérdem önt, kinek esze van jobban kificzamodva: az enyém-é, vagy ön-é? kinek agya feketébb kettőnk közül?

A mi továbbá a korbács használását illeti, azt tanácslom, hogy tartsa meg t. szolgabiró ur saját körében, mert még mindeddig nem volt alkalmam sem csapszék, sem lebujokban megjelenni, a hol ily eszközzel szokták az eltérő mértéket kiegyenliteni.

Végre mielőtt soraim bezárnám, kénytelen vagyok önt figyelmeztetni arra, a mi egyszersmind a jellemre is nem csekély árnyat vet, hogy t. i. ne bántsa a bihari pontokon álló pártot, mert jó lesz visszaemlékezni, hogy azokat ki alkotá és hogy t. ur ezelőtt egy félévvel ugyanazon alapon állott; hogy ön az árral ment, arról nem tehetünk, de hogy ez a félképzettségü nép a „Haladjunk-e vagy maradjunk"-ból itt a „maradjunkot" választá, arról meg ön nem tehet. Ha tehát ön ily hamar elfelejtkezik a pártja által alkotott álláspontról ugy nem csudálkozom, hogy engem szabadelvü létére, ha lehetne Dózsa sorsára juttatna.

Én pedig most, miután elértem azt, hogy ön pártunk lételét elismerte, több mondandóm nem lévén, soraimat bezárom, kijelentvén egyuttal, hogy miután goromba irályával különben is párhuzamot tartani s azzal versenyezni nem tudnék, sem félképzettségem, sem pedig jobb meggyőződésem nem engedi, hogy még bármikor is levelére válaszoljak, azért jelen soraimmal minden még ezután megjelenő felszólalására végválaszomat adom önnek

a kis Dózsája.

A kinevezett kormányhivatalnokok és az országos tiszta közvélemény.

Nyiregyháza, jul. 24.

Valóban bámulnunk kell azon roppant erőlködés felett, melyet a kormánypárt bérencz firkászai kifejtenek, hogy nevetségessé tegyék az ellenzéki lapok azon igazságos és alapos állitásait, miszerint „a jelen majoritás épen ugy nem a nemzeti tiszta és meghamisitatlan közvélemény kifolyása, mint nem volt az az 1872-dik évben elválasztott kormánypárti többség."

Ugyszintén bámulnunk kell azon mosakodást, melyet minden egyes választókerületből elsorolt visszaéléseik hallattára véghez visznek, sőt rá akarják ezen bünöket az ellenzékiekre kenni, — mint azt nálunk is tették bukásuk feletti fájdalmukban, pedig hát ők tudják azt igen jól, hogy mi ellenzékiek irtóztunk és visszatartottuk magunkat teljesen az embervásárlás bünétől még akkor is, midőn az törvény által még tiltva nem volt.

Ez utóbbiról jelenleg nem szólunk mint aljas, és csupán a szabadelvü? párt (majd igy irtam „szabadkezü") bérenczeihez illő rágalmat megvetéssel utasitjuk vissza, mert nagyon rájok illik, és tanulhatnak is eme magyar példaszóból: „piszkos mosdik."

Az elsőre térve, szivességből, csupán azért, hogy kiábránditbassuk őket egy kissé megrögzött mániájokból, egy tükröt akarunk eléjök tárni, melyből monstrumszerü parányiságukat tisztán szemügyre vehessék.

Kezdjük mindjárt itt nálunk. Nyiregyházán, eltekintve attól, miszerint a jelen kormánypárt által alkotott választási törvény következtében 609 választónál több veszté el szavazati jogát, csupán azok közül, kik 1872-ben szavazati joggal birtak, pedig akkor is — ugyancsak a jelen rendszer táborában mai nap is ott diszelgő szabadelvü (?) koripheusok által 996, mond kilenczszáz kilenczvenhat, az akkori törvények értelmében jogos választó fosztatott meg jogától. Egyedül a választási számarányból indulva ki, lássuk, milyen tiszta lett volna a közvélemény nyilvánulása, ha a végzet Vécsey Tamásnak kedvezett volna azon 3 szótöbbséggel, melyet hála az ég urának! szeretett Vidliczkaink nyert.

Tehát nem számitva a jelen választási törvény által jogaitól megfosztott 609 választót, kik iparosok lévén, csaknem egytől egyig ellenzékiek is, nem az 1872-ben jogaitól megfosztott 996 választót, mely együtt véve 1596-tot tesz, tisztán a mostani választási összeirás szerint állitom egybe a tükröt, melyből gyönyörködve szemlélheti a szabadelvü kormánypárt imposáns? alapját.

A jogfosztó uj választási törvény alapján elkészült választói nevjegyzék szerint volt Nyiregyházán 970 választó, ebből Vécseyre szavazott 366, alig valamivel több mint az összes választók egyharmada. Ebből ha levonjuk a kormány által kinevezett, tehát attól függő hivatalnokok u. m. adóhivatali, törvényszéki, járásbirósági, posta, dohánybeváltói, két vasuti állomás és távirdai hivatalnok közzül szavazottak számát, mely jóval tulhaladja a százat, marad Nyiregyházán a kormánypártnak 266 hive. A mely összeg pedig aligha kinem kerül ismét hivatalnokok rokonai és a hivataláspiránsokból.

Ime ez a nyiregyházai kormánypárt hü rajza, melyből meggyőződhetik minden elfogulatlan szemlélő, hogy ha például Vécsey kap 3 vagy 23 szavazattal is többet, mint Vidliczkay, vagyis az ellenzék, mennyire lett volna az a nyiregyházai polgárság közvéleményének kifolyása?! De azért, ha ezen csapás találta volna érni e derék várost, mily harsányan kürtölte volna a kormány bérenczsajtója a fényes győzedelmet, és találkoztunk volna a refrainnal „a nyiregyházai józanon gondolkozó derék polgárság elitélte a szélbalok handabanda (?!) politikáját", épen ugy, mint találkozhatunk a debreczeni, böszörményi, n.-kállói, bátori stb. stb. kormánypárti, kierőszakolt győzelmek után a kormánypárt dicsénekét zengő kormánypárti lapokban ezen dicső hangzatos szavakkal. De igy a mi nevünk most már nem egyéb, mint a nép alsó rétegeiből szedett-vedett söpredék, korhely iparosok s egynehány kövezetkoptató, kiknek nincs mit veszteniök. Ők pedig a józangondolkozásu (?) hazafiak az intelligenczia (?) Uram, magyarok istene! őrizd meg e sokat zaklatott szegény hazát az ilyen müvelt osztálytól, nehogy példájokon tanulva, — mert a példa ragad, — az egész magyar nemzet ily müveltté legyen, mert akkor jaj neked hon, és dicséret nektek és hozsánna husos fazekak.

Ny—y.

Külföld.

(x.-y.) **Sansbastian.** Don Carlos Alfonso királyhoz intézett levelében a királyi csapatok durvaságát veti szemére!

Jobb lenne bizony, ha a saját katonái szörnytetteit ellenőrizné!

Versailles. A nemzetgyülés aug. 4-én elnapoltatik s november 4-én hivatik össze.

A **londoni** felső ház egyetért a kormánynyal abban, hogy az Ausztria, Orosz és Poroszország által a Duna fejedelemségekkel kötött szerződések helytelenek.

Az Euphrat vasutat a kormány szándékozik kiépittetni, jóllehet fél, hogy az előre irányzott 10.000,000 nem fogja magát kifizetni.

Sz.-Pétervár. A diplomatiai képviselők aláirták az uj vasuti szerződést.

A szibériai pusztákat vasut fogja átszelni. Az orosz ministerium elhatározta, hogy e vasut északi irányt vegyen. Összefogja kötni az Ob folyam vidékét az orosz vasuti hálózattal s hossza 1088 mértföld lesz.

A herczegovinai lázzadás oly komoly szint kezd ölteni, hogy Ignatieft orosz nagy követ visszautazott Gasteinból, hol a fürdőt használta — állomási helyére Konstántinápolyba.

(—) **Ausztria.** Prága. Egy aug. 28-ra kitüzött szláv, cseh tanitó kongressus megtartása rendőrileg megtiltatott.

Bécs. A „Presse" szerint a lázongó herczegovinaiak száma mintegy 4000 főre megy.

Bécs. A hivatalos „N. Abendpest" a következő adatokat sorolja fel, mint a melynek mulhatatlan teljesitését a szükség parancsolja. A hadsereg ellátását Uchatius ágyukkal, tisztek képzését; a csapatparancsnokok lóval ellátását; a táborkari törzskar szervezését. Határozott számadatokat felsorolni még lehetetlen azonban a budget közzétevése után mindenki beláthaja, hogy a hadügyminiszter csak a legszükségesebbet s azt is csak a legcsekélyebb mérvben fogja követelni és hogy a lehető levonások már megtörténtek.

UJDONSÁGOK.

* **A közönség köréből.** Szerkesztő ur! Be lévén végezve az utczai iskoláknál a meszelés s azzal járó javitás, nem lehet mellőzni, hogy Erdei Mihály vállalkozót kitünő munkájáért meg ne dicsérjük. Határozottan merjük állitani, hogy a lefolyt évtizeden keresztül ily szépen, jól s a város hasznára egy vállalkozó sem végezte e munkálatot, ezért őt a városi tanács s ennek gazdasági szakosztálya figyelmébe ajánljuk. Tisztelettel Debreczen, jul. 26 1875. Több utczai tanitó.

* **Városunkban** több megtartott nyári mulatságot volt szerencsénk élvezhetni, a melyek általában véve igen kedélyes órakozást — sokaknak pedig ez életben örökké tartó édes perczeket véstek, a forrón dobogó keblekbe. E mulatságok közé sorozható, derék kereskedő ifjaink által megtartott emlékezetes nyári tánczestély. A népkertet, mint városunk egyik legszebb mulató helyét, a diszitő mesterkezek, — mint máskor is — tündéries kis erdővé varázsolák, melynek labyrintjában rózsaként tündöklöttek angyali szépségü honleányaink, a kik meglehetős szép számmal boldogitának bennünket. A hölgykoszoruban jelenvoltak: Ungvári Erzsike, Szabó-nővérek, Szőllősi-nővérek, Tiszai Piroska, Engesser Paula, Boda Mariska, Orbán-nővérek, Csanády Ilka, Monó-testvérek, — Szepessy Gizella, Csonka Paula, Jakobovics-nővérek, Slezák Irma, Beke Mariska, Tikos-nővérek, Szép-nővérek, Hubay Teréz, Jakó-növ. és még számos angyali szépség. Leirhatlan volna a jó kedv és magasztos érzés, a mely ezen éjjelen ihletőleg áthatott az ifju kebleken. Baláz s Kálmán a magyar tánczmuzsák egyik remek kezü mestere Arionként büvölé le lantjával az ott levőket. Valóban sajnos, hogy a nagy közönség oly ritkán gyönyörködhetik Balázs Kálmán bübájos zenéjében. A mulatság csak akkor ért véget: — midőn Auróra a hajnalpir istennője, feljött a tenger mélyéből, és rózsaujjával szétvonta az éj ködfátyolát.

Rómulus.

* **Szinházunk** a jövő téli idényre csakugyan magánvállalkozónak adatik ki. Pályázni lehet erre aug. 20-ig. Mi a magánvállalkozó kezére juttatásnak határozottan ellenére vagyunk — elvi tekintetből. De ha már egyszer ennek meg kell lenni, akkor oly kezekre bizassék a szinház, hogy biztositékot lássunk — a becsületességben. Jelenleg Temesvárit emlegetik. Az ő személyében, a mennyire van szerencsénk ismerni, mi is megnyugodnánk. De ha pályázatra kerül a sor, kérdés, nem fogja-e valaki más elkorteskedni az igazgatóságot? Vigyázzunk a szinházra!

* **Főreáliskolánk** vizsgái tegnap végeztettek be a legjobb sikerrel. Örömmel láthatja most áldozatkész polgárságunk, hogy e napi kenyérként szükséges intézet felállitásában nem csalatkozott.

* **Rónai Mari** k. a. e kedves kis szinésznőnk Nagyváradon jutalomjátéka alkalmával kiváló kitüntetésben részesült. A szinpadon — ottani lapok tanusága szerint — sohasem láttak még annyi virágot müvésznő lábai előtt, mint ez alkalommal. Szeretjük hinni, hogy a kedves kisasszonyt jövőre is, mint „müvésznőnk"-et lesz szerencsénk üdvözölni.

* **Prielle Kornélia** drámai társulata Szatmárról jövet Nagy-Károlyban is tart pár előadást, s aztán fog városunkba érkezni.

* **Gondi** előnyösen s kitünő képeiről ismeretes fényképészünk Szatmárt is fog mütermet állitani; nem kételkedünk, hogy a megérdemlett pártolás nem marad el.

* **A hortobágyi** keserüvizzel még eddig sehogy sem vagyunk. Azt mondják, hogy már temérdeket költött reá a város. — Ugyan minek mókáznak vele olyanok — a kik nem értenek hozzá?! Tessék szakember kezébe adni az ügyet. Akad itt a tanár urak közt alkalmas egyén.

* **Az „István-gőzmalom"** utazó ügynöke Szatmár vidéken 1000 frtot vesztett el. Még eddig nem találtatott meg.

* **A felsőbb gazdászati** tanintézet vizsgái e hó 29-én fognak bevégeztetni. Nem nyilvános vizsgák, hanem szigorlatok tartatnak.

* **Értesités.** A folyó 1875-ik évi házadókivetési munkálat már elkészittetvén s az adóhivataltól átküldetvén — mindenki által leendő megtekinthetés végett ki lesz téve 8 napon át és pedig folyó hó 29-től augusztus 5 kéig a városházánál az adókivető osztály helyiségében. Debreczen, julius 26-án. 1875. A városi tanács.

* **A debreczeni** méntelepből tegnapelőtt a gyepmester helyiségén 3 darab már minden tekintetben használhatatlanná vált álladalmi mén, nevezetesen az oakbáll és nonius tüdőbaj, a sehaeria, tökéletes tenyészbénaság miatt, két városi hatósági közeg és a méntelep kovácsa jelenlétében megsemmisittetett. — Az álladalmi helybeli ménekmegvizsgálásánál jelen volt földmivelési m. kir. miniszteri tanácsos Kozma Ferencz ur és a telep főparancsnoka Haraszty György, osztályparancsnok Gansberger Ferencz és a főállatorvos Brandner Lőrincz és a meghivott gazdászintézeti állatgyógyászati tanár Békessy László urak, előre bocsátott szakértői tüzetes vizsgálat, értekezlet után azért határozták el ezen állatok megsemmisitését; mert az egyes vevőket a használhatlanná vált állatokért járó pénzkiadástói megóvni kivánták. Nyilvánosságra pedig azért hozatik ezen ügy a maga tiszta valóságában, hogy az avatatlanok is helyesen legyenek értesülve a felől, hogy ezen állatok épen nem ragályos betegség, hanem egyedül azoknak hasznavehetetlenné vált minőség miatt semmisittettek meg.

* **Az „Alföldi iparlap"-ot**, mely Szegeden hetenként egyszer jelen meg Geliéri Mór szerkesztése mellett, a helybeli iparos ifjak önképző-egylete hivatalos közlönyévé választván, mint olyat, de meg az ipar fejlesztése érdekében munkálkodó szaklapot, nem mulaszthatjuk el iparosaink figyelmébe ajánlani. Előfizetés félévre 1 frt.

* **Egy hazafi végrendelete.** Tisza-Roffon közelébb halt meg élte 75-ik évében Borbély Samu, Heves és K.-Szolnok megyék volt főbirája, ki már 1843. óta visszavonult a közélettől. Végrendeletében a m. tud. akadémiának 4000 frtot hagyott, a váczi siketnéma intézetnek 500 frtot, a nemzeti szinház nyugdijalapjának 400 frtot, a nemzeti szinháznak 50 arany sulyu emlékérmet és egy asztalkészletet, melyet a hét éves háboruban foglaltak el Nagy Frigyes porosz királytól, a debreczeni collegiumnak 5000 frtot, a pesti ref. gymnasiumnak 1000 frtot, egy ref. plébánialakra 500 frtot, ugyanott állitandó kórháztelekre 2000 frtot, a debreczeni főtanodának egy 10 aranysulyu Bocskay korabeli érmet.

* **A „Bika"** vendéglő előtti térség oly gyalázatos, hogy valóban meg nem fogható, mikép képes a hatóság azt még tovább is elnézni? A város megkivánja a jó árendát épületeitől, de bérlői exisztentzijával nem törődik! Hisz ha még tovább igy megy; a jelenlegi bérlő kénytelen bukását jelenteni, mert a Bika elejétől minden jóravaló tisztességes izlés elfordul.

* **Az „Uj idők"** czimü hetilap (divat-tárczával) 29-ik száma következő válogatott s érdekes tartalommal jelent meg: „Quinet Edgár" „Uj szellem" czimü munkájából, Pokorny Jenőtől; „Egy ábránd betege" (eredeti költemény) Kiss Józseftől; „A nóták titka" (eredeti elbeszélés), Abonyi Lajostól; „Eget, melyet a pap hisz . . . " (Heine költeménye), Ancuntól; „Hitelezők, mint házasság-szerzők" (Sacher-Mazoch elbeszélése); „A boldog ara", (Kollari A. rajza), Havy Lajos; „Az én Kari sógorom" (tárczahumoreszk) Kazaly Imrétől; „A czimbalomról", Szabadi-Franc Ignácztól; „Két verskötetről", Reviczky Gyula; „Irodalmi, társadalmi és müvészeti hirek". — A boritékon: divattárczaüzenetek, vidéki élet, Hymen, saktalány, betürejtvény (hármas jutalom a megfejtő előfizetők számára), a szerkesztő nyilt válaszai, vegyesek. E csinos s kedvelt heti lapra, melyet Benedek Aladár szerkeszt, folyvást előfizethetni, negyedévre 2 frt 50 kr. s félévre 5 frttal. Félévi előfizetők egy érdekes (s 1 frt értékü könyvet is kapnak.) Kiadói és szerkesztői hivatala Budapest Kristoftér 2. szám. II. emelet. 10. ajtó.

Felelős szerkesztő:
SZATMÁRI KÁROLY.
Főmunkatárs:
TISZAI DÁNIEL.

Nyilttér.

Finom bakarbor
1866-diki

kisebb, nagyobb hordóval, mint itcze számra is 40 krjával eladó. — Értekezhetni a tulajdonossal Burgundiautczán 39. sz. alatt.

Bisothka István.

248 1—3

H I R D E T É S E K.

SIREMLÉKEK.

Van szerencsénk a mélyen tisztelt közönséget értesiteni, hogy

SIRKŐRAKTÁRUNKAT

ujonan felszereltük, s a legjobb izlésnek megfelelő **márvány** és **gránitkövekkel** láttuk el.

A legjelesebb kőbányatulajdonosokkal egyenes összeköttetésben levén, biztosithatjuk a n. é. közönséget, hogy üzletünkben **az árak a lehető legmérsékeltebbek.**

Egyes darabok 12 o. é. fttól felfelé bármily áron és nagyságban kaphatók.

15 éves müködésünkre hivatkozva, bátran merjük igérni, — hogy az általunk kiállitott siremlékek csinra, jóságra bármely e nemü üzlet áruczikkeivel előnyösen kiállják a versenyt.

Elvállalunk helyben és vidéken **a régi sirkövekre** uj feliratok metszését, s azoknak ujra tisztitását, vagy ujra aranyozását, s a nagyobbszerü siremlékeknek vidékre szállitását és felállitását.

Megrendeléseket elfogadunk **épülethez való kőmunkálatokra, márványasztalokra** és **sirkeritésekre.**

Üzlethelyiség: **Debreczenben, piaczutcza, Vecsey-ház.**

229 4—6

Boros Sándor és Társa.

Kiadó magtár.

Kismesterutczán 1173. sz. alatt egy magtár 540 köbölre — minden órán kiadó. Értekezhetni ugyanott.

238 3—3

Fönyeremény **375,000 mark** uj német birodalmi értékben.

Szerencse hirdetés.

A nyereményt biztositja *az állam.*

Felhivás

a hamburgi állam által biztositott nagy pénzsorsjátékra, a melyben

7 millió 450,000 bir. mark

biztosan nyerhető.

Ezen előnyös sorsjáték nyereményei, mely tervszerüen csupán 47,900 sorsjegyet tartalmaz, — a következők: 1-ső nyeremény **375,000 bir. márk** — továbbá: **250 ezer, 125,000, 80,000, 60 ezer, 50,000, 40,000, 36 ezer,** 4-szer **30 ezer** és **24 ezer,** 3-szor **20 ezer** és **18 ezer,** 27-szer **15,000; 12 ezer** és **10,000,** 33-szor **6000,** 44-szer **4800,** és **4000,** 203-szor **3600** és **2400,** 411-szer **1800, 1500** és **1200** — 1113-szor **600, — 360** és **300**; — 19 316-szor **240, 131, 120** és **60,** 13,740-szer **48, 24, 18, 12** és 6 bir. márk, a melyek kevés hónap alatt 5 osztályban biztosan megnyeretnek.

A harmadik nyereményhuzás hivatalosan **4,** és **5-dik augusztusra** határoztatott, és ehez

Egy **egész** eredeti **sorsjegy** ára csak **10** ft o. ért,
Egy **fél** „ „ „ „ **5** „ „
Egy **negyed** „ „ „ „ **2½** „

és ezen az állam által biztositott eredeti sorsjegyek (nem eltiltott igérvények), az illeték bérmentes beküldése után, legkényelmesebben ajánlott levelekben, a legtávolabb vidékekre is általam szétküldetnek.

A résztvevők mindegyike az eredeti sorsjegyel együtt ingyen kap tőlem egy, az államczimerrel ellátott játszótervet s a megtörtént sorsolás után azonnal felszólitatlanul a **hivatalos** nyereménylajstromot.

A nyeremények kifizetése és szétküldése az érdekletteknek általam pontosan és szigoru **titoktartás mellett** eszközöltetik.

Minden megrendelést lehet egyszerü posta utalványra tett fizetéssel, vagy ajánlott levélben megküldeni.

Forduljanak tehát megrendeléseikkel bizalomteljesen

Samuel Heckscher senior,
Banquier és Wechsel-Comptoir-hoz
Hamburgban.

237 2—4

Tiszta
szinkenderből
készült
DOHÁNY ZSINEGET
ajánl
jutányos áron
Geréby Fülöp.

241 1—3

Kiadó jégverte talló sertéseknek.

A sámsomi határban mintegy 300 hold jégverte tallóföld 2 tagban, serték számára kiadó, egyik tag a debreczeni-sziki gyakori csapszéknél, a másik Sámsomnak keleti oldalánál van, — mindenik tag kutakkal, rétekkel ellátva, sikeres és hasznosan legeltetést igér.

Értekezhetni Sámsomban tulajdonos Budaházy Lászlónál.

240 3—3

HIRDETÉS

A debreczeni piaczutczai 1824-dik számu Dragota-féle emeletes háznak, telkének s ondódi külső földének, néhai Dragota Erzsébet hagyatékához tartozó fele része szabad kézből eladó. Értekezhetni a néhai Dragota Erzsébet végrendeletének végrehajtójával Udvarhelyi Károly ügyvéddel. Lakik nagyhatvanutczán 1558. sz. alatt.

239 3—3

JAKAB, HELLER és LIPPMANN

ajánlja a t. cz. birtokos és gabonakereskedő uraknak **dusan ellátott**

zsákraktárát,

a legjobb minőségben és jutányos gyári áron, bármily nagy mennyiségben.

220 13—

Eladó kaszáló.

A Bánkon 9 régi boglyás fekete talaju, csaknem egészen tiszta kaszáló föld, rajta levő gazdasági épületekkel együtt örök áron eladó.

Értekezhetni iránta kisujutcz. 1750. szám alatt

244. 1—

Debreczen, 1875. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában. — Laptulajdonos Oláh Károly.